

## ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 3. marca 2005

vo veci C-472/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): Staatssecretaris van Financiën proti Arthur Andersen & Co. Accountants c.s. <sup>(1)</sup>

(Šiesta smernica o DPH — Článok 13 B písm. a) — Oslobodenie služieb súvisiacich s poisťovacími činnosťami poskytovaných poisťovacími maklérmi a agentmi — Životné poistenie — Činnosti „back office“)

(2005/C 115/11)

(Jazyk konania: holandsčina)

Vo veci C-472/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) zo 7. novembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 12. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Staatssecretaris van Financiën proti Arthur Andersen & Co. Accountants c.s, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts (spravodajca), N. Colneric, K. Schieman a E. Juhász, generálny advokát: M. Poireres Maduro, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 3. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 13 B písm. a) Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, musí byť vykladaný v tom zmysle, že činnosti „back office“ pozostávajúce z poskytnutia odplatných služieb poisťovacej spoločnosti nepredstavujú v zmysle tohto ustanovenia poskytnutie služieb súvisiacich s poisťovacími činnosťami poskytovanými poisťovacími maklérmi alebo poisťovacími agentmi.

<sup>(1)</sup> Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004

## ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 10. marca 2005

vo veci C-491/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hessischer Verwaltungsgerichtshof): Ottmar Hermann proti Stadt Frankfurt am Main <sup>(1)</sup>

(Nepriame dane — Smernica 92/12/EHS — Miestne dane z dodania alkoholických nápojov určených na ich okamžitú spotrebu na mieste)

(2005/C 115/12)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-491/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Nemecko) z 1. októbra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 20. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Ottmar Hermann (správca konkurznej podstaty Volkswirt Weinschänken GmbH) proti Stadt Frankfurt am Main, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts (spravodajca), N. Colneric, K. Schieman a E. Juhász, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka, vyhlásil 10. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Daň, ktorá je v rámci prevádzkovania reštaurácie uložená na odplatné dodanie alkoholických nápojov určených na ich okamžitú spotrebu na mieste, musí byť považovaná za daň z poskytovania služieb vo vzťahu k výrobkom podliehajúcim spotrebnej dani, ktorá nemá charakter dane z obratu v zmysle článku 3 ods. 3 druhého pododseku smernice Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov.
2. „Rovnaké opatrenie“, ktorému podliehajú dane zahrnuté v rozsahu pôsobnosti článku 3 ods. 3 druhého pododseku smernice 92/12, sa vzťahuje na jedinú podmienku obsiahnutú v prvom pododseku tohto odseku, teda že „tieto dane nespôsobia zvýšenie formalít pri prechode hraníc v obchode medzi členskými štátmi“.

<sup>(1)</sup> Ú. v. EÚ C 47, 21.2.2004